

[Lykketoff]

Det er en anden politik, end vi kunne samle flertal for i forbindelse med aktiveringsforliget i foråret. Desværre må vi jo konstatere, at dette forlig ikke lever op til de forventninger, der var til det. Vi forudså mange problemer, allerede da vi lavede det, men det viser sig, at de er endnu større, end nogen havde forestillet sig. Og man må jo nok sige, at økonomiministerens sidste rapport »Økonomisk Oversigt« er den endelige falliterklæring for, at den form for indsats kunne løse væsentlige problemer med alle de begrænsninger, der lå i den.

I løbet af to måneder har økonomiministerens opskrevet det sandsynlige antal arbejdsløse i 1993 fra 285.000 til 310.000. Regeringen må have os undskyldt, når vi på den baggrund ikke helt sjældent tvivler på både dømmekraften og den gode vilje. Vi må jo nok også sige i al stilfærdighed, at man kan være i tvivl om, hvor meget tillid der helt generelt kan mobiliseres til renfærdighed og god vilje, efterhånden som regeringens mange sager og skjulte dagsordener blotlægges i nyhedsmediernes. Og vi kan ikke frigøre os fra at have en bred rem af den stærke folkelige mistro til en regering, der hele sin levetid har lovet flere arbejdspladser og lavere skatter, mens både ledigheden og skatterne er blevet ved med at stige.

Hvor alvorligt skal man tage den nye og forstandige tale om at gøre noget ved arbejdsløsheden, når vi stadig væk står med et genfremsat finanslovsforslag, der betyder, at yderligere 10.000 personer sendes ud i arbejdsløshed i 1993, hvis det bliver vedtaget? Da dette forslag blev fremsat i august, truede finansministeren os alle sammen med valg, hvis vi ikke ville acceptere strammingspolitikken. Nu har statsministeren tilsyneladende lagt kursen om, men der skal mere end verbale kovendinger til. Den gode vilje til at bringe Danmark ind i »den gode cirkel« skal testes i regeringens holdning til de enkelte konkrete forslag, viljen til rent faktisk at gøre noget.

Jeg synes, at Folketinget skal starte med at fastholde nogle hovedlinier for det, der skal ske, og jeg skal derfor stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at den fortsat stigende arbejdsløshed stiller krav om en reel udvidet indsats i den økonomiske politik og en ny, aktiv kurs for at

- styrke og støtte investeringer i nye erhvervsinitiativer, i bygningsvedligeholdelse og byfornyelse, i miljøforbedringer og energibesparelser,
- fremrykke offentlige investeringer i infrastruktur,
- fremrykke og forbedre tilbudene til de arbejdsløse som en afgørende del af en arbejdsmarkedsreform,

går Tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 1).

Regeringen plejer at sige om Socialdemokratiet, at vi vil ødsle med de offentlige midler, når vi siger nej til personalednedskæringer. På baggrund af de stærke udtalelser i statsministerens åbningstale om indsatsen mod den sociale nød, vi ser rundt omkring i vort samfund, og på baggrund af regeringens stærke understregning af, at en stor del af fremgangen i beskæftigelsen i de kommende år netop skal ske på velfærds- og serviceområdet, kan vi måske blive fri for den snak. For netop på den baggrund er det jo tåbeligt, hvis hjemmehjælpstimer skal forsvinde, hvis ventelisterne til børnehaverne skal vokse, fordi kommunkassen er tømt, mens man fra en anden offentlig kasse hver eneste dag betaler stort set det samme beløb til 300.000 mennesker, som har en udtrykkelig forpligtelse til ikke at lave noget.

Vi skal have et opgør med den snævre kassetænkning og med de måltal, der fremtvinger et sådant spild og en sådan mangel på helhedstænkning. Det er udtryk for manglende fornuft, når arbejdsindsats går tabt, når der udbetales dagpenge til patienter på venteliste i stedet for at give amterne pengene til at skære de ventelister ned. Der er ingen gode grunde til, at folk skal vente i mange måneder på banale operationer, og også på det område har Socialdemokratiet fremlagt et løsningsforslag.

I det hele taget skal der ske mange forandringer og fornyelser i den offentlige sektor. Vi er tilhængere af højere kvalitet, mere effektive løsninger, større valgfrihed. Men når det kommer dertil, som statsministeren var inde på, at regeringsinitiativerne betyder, at valgfriheden bliver til et valg mellem forskellige ventelister – hvor man måske oven i købet får lov til at betale, hvis man stiller sig op i en anden kø